

רבקה סלע

אילנה פרידה

דפים לדוגמא מתוך הספר

36.7

הוצאת ספרים יסוד

חגורת בטיחות

השמש זורחת, יום יפה.

משפחת ישראל - אבא, אמא, רמי, תמי וחומי - יוצאים לטיול בגליל.

הם נכנסים למכונית. אמא ואבא לפנים; תמי, רמי וחומי מאחור.

תמי מתיישבת על מושב מגביה, וכבר היא חגורה. רמי מסרב להחגור. הוא אומר:

"אני כבר בוגר! חגורת בטיחות אני לא חוגר!"

אבא אומר: "לא נוסעים, אם לא חגורים!!!"

דיון כפתי: מה דעתכם על התנהגותו של רמי?

"רמי! סכנות רבות אורבות בכבישים חגורת הבטיחות מצילה חיים!"

רמי מחיך חיוך מסתורי ואומר: "הבנתי!"

אני מקליק את החגורה בצ'יק."

אבא ואמא מביטים זה בזה בתמיהה.

מה פה קרה?

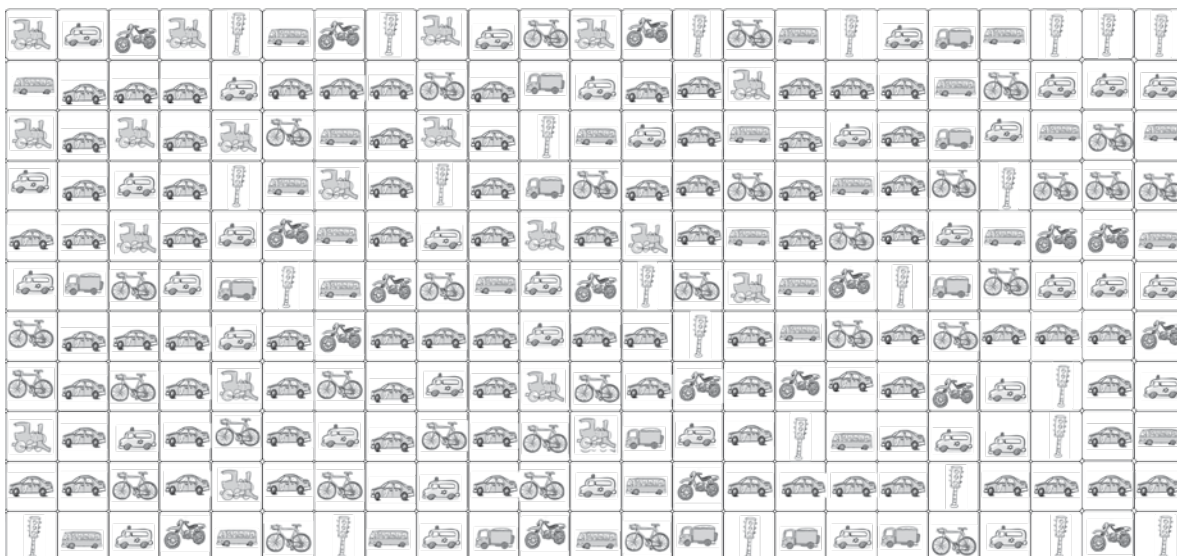
איזה מזל שתמי מתחילה לשיר בשמחה,

"הב, הב, הב!" מוסיף חומי בנבִיחה,

והמשפחה יוצאת לטיול בבטחה.

1. צבעו את השטחים שמופיע בהם ציור של מכונית –

מה קבלתם? _____

דיון פתיתי: מדוע חשוב לחגור חגורת בטיחות?

2. השלימו: חגר / חגרה

א. אבא _____ את חגורת הבטיחות.

ב. אמא _____ את חגורת הבטיחות.

ג. רמי התישב על המושב המגביה ו _____ את חגורת הבטיחות.

ד. תמי ישבה על המושב המגביה ו _____ את חגורת הבטיחות.

3. סַמְנוּ ✓ לַיָּד הַמְשַׁפְּטִים הַנְּכֹונִים.

- חֹבֶה לַחֲגֹר חֲגֹרֶת בְּטִיחוֹת רַק בַּמוֹשֵׁב הַקֶּדְמִי.
- חֹבֶה לַחֲגֹר חֲגֹרֶת בְּטִיחוֹת בַּמוֹשֵׁב הַקֶּדְמִי וּבַמוֹשֵׁב הָאַחֲרִי.
- חֲגֹרֶת בְּטִיחוֹת שׁוֹמְרֶת עַל הַנוֹסְעִים מִפְּנֵי פְּגִיעָה בְּעֵת תְּאוּנָה.
- אִם הַנְּסִיעָה קְצָרָה, אֵין צֶרֶךְ לַחֲגֹר חֲגֹרֶת בְּטִיחוֹת.
- רַק מְבַגְּרִים חַיִּבִים לַחֲגֹר חֲגֹרֶת בְּטִיחוֹת.

4. צַבְעוּ אֶת הַכָּרְזָה.

הִידְעָתֶם?

חֲגֹרֶת בְּטִיחוֹת לְכָלֵּבִים

חֲגֹרֶת הַבְּטִיחוֹת לְכָלֵּבִים מְגַנָּה עֲלֵיהֶם בְּמִקְרָה שֶׁל תְּאוּנָה אוֹ עֲצִירָה פְּתֹאוּמִית. הַחֲגֹרָה מִתְּחַבֶּרֶת מְצַד אֶחָד לְרֵתֶמָה שֶׁעַל גּוּף הַכָּלֵב, וּמְצַד שֵׁנִי – לְהִתְקוֹן חֲגֹרֶת הַבְּטִיחוֹת שֶׁבָּרָכָב.

כָּלֵי הַתְּנֵהָגוֹת בְּנִסְיָעָה

דיון כִּתְתִי: כִּיצַד חֲבִיבִים הֵילְדִים לְהַתְּנַהֵג בְּזִמָּן נִסְיָעָה?

עֲבוּדָה בְּזוּגוֹת:

הֲצִיעוּ הַצָּעוֹת מָה אֶפְשָׁר לַעֲשׂוֹת בְּזִמָּן הַנִּסְיָעָה כִּדֵּי שֶׁהִיא תִּהְיֶה נְעִימָה וּבִטּוּחָה.

1. כְּתִבוּ מוֹתָר אוֹ אִסוּר.

א. לְהִסְתַּכֵּל בַּנּוֹף מִבַּעַד לְחִלּוֹן הַמְּכוֹנִית _____

ב. לְהוֹצִיא אֶת הָרֹאשׁ אוֹ אֶת הַיָּדִים מִחוּץ

לְחִלּוֹן הַמְּכוֹנִית _____

ג. לְבַעֵט בְּמוֹשֵׁב הַנְּהַג _____

ד. לְפַתֵּחַ אֶת חֲגוּרַת הַבְּטִיחוֹת _____

ה. לְרִיב וְלִצְעַק בְּקוֹלֵי קוֹלוֹת _____

ו. לְהִקְשִׁיב לְמוֹזִיקָה אוֹ לְסִפּוֹר _____

ז. לְקַרֵּא סֵפֶר אוֹ עֵתוֹן _____

ח. לְהַשְׁלִיךְ אֶשְׁפָּה דֶּרֶךְ הַחִלּוֹן _____

ט. לְשִׁיר שִׁירִים וְלְשַׁחֵק בְּמִשְׁחָקִים שְׂקִטִים _____

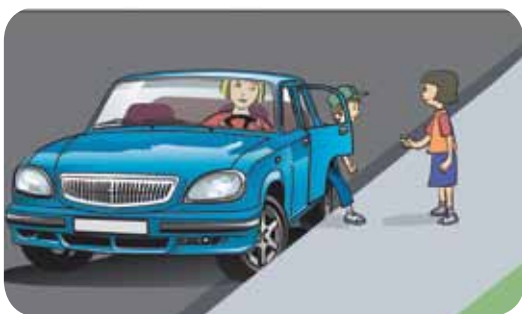
דיון כִּתְתִי: מִדּוּעַ אִסוּר לַעֲשׂוֹת אֶת הַמַּעֲשִׂים הָאִסוּרִים שֶׁצִּינַתֶּם?

מְשַׁפַּחַת יִשְׂרָאֵלִי הַגִּיעָה לְגַלִּיל וְכָלֵם יֵצְאוּ מֵהַמְּכוֹנִית לְהַתְּבוֹנֵן בְּנוֹף.

2. הַתְּבוֹנְנוּ בַּצִּיּוּרִים.

הַקִּיפּוֹ בְּצַבֵּעַ אָדָם אֶת הַצִּיּוּרִים הַמְּרָאִים מַעֲשִׂים אֲסוּרִים.

הַקִּיפּוֹ בְּצַבֵּעַ כָּחַל אֶת הַצִּיּוּרִים הַמְּרָאִים מַעֲשִׂים מְתוּרִים.

3. קְרְאוּ אֶת כְּתָב הַהִתְחַיְבוּת וְחַתְּמוּ עָלָיו.

אֲנִי מְתַחֵיב / מְתַחֵבֶת

לְהַכְּנִס לַמְּכוֹנִית רַק מִן הַמְּדֻרְקָה, וְלִצְאָת מֵהַמְּכוֹנִית

רַק אֶל הַמְּדֻרְקָה.

לְחַגֵּר חֲגוּרַת בְּטִיחוֹת.

לְהִתְנַהֵג בְּשִׁקָּט וּבְנִימוּס בְּזִמְן הַנְּסִיעָה.

שְׁמִי: _____

מעבר חציה

בערב קרא אבא לרמי ולתמי ספור לפני השנה.

מעבר חציה - המצאה נהדרת / דתיה בן דור

כשהחרך נגמר והשמש האירה
 מר זערוז וגברת זעירא
 יצאו לטיול והגיעו
 העירה.
 טילו בשמחה על אבני מדרכה
 ופתאום - עסק בישו! הם הגיעו
 לכביש.
 מכוניות מימין
 אוטובוסים משמאל
 וצופרים צופרים והרעש גדול.
 נעצרו שניהם בפחד
 שאלו שניהם יחד:
 "מה עושים? איך חוצים?"
 לפתע ראו
 פסים.
 הוא אמר: "אולי כדאי..."
 והיא החליטה: "מנסים!"
 הביטו לשמאל
 והביטו ימינה

תָּמִי וְרָמִי נִרְדְּמוּ
עַל מַעְבַּר הַחֲצִיָּה חִלְמוּ.
בְּבֶקֶר כֶּשֶׁהֶשְׁמַשׁ הָאִרְה
נִזְכְּרוּ בְּאָדוֹן זְעֵרוֹר וּבְגִבֶרֶת זְעִירָא.

1. הַשְּׁלִימוּ: כְּבִישׁ, מְדַרְכָּה, מַעְבַּר חֲצִיָּה.

מְכוּנִיּוֹת רַבּוֹת נוֹסְעוֹת
עַל הַ _____

הוֹלְכִים בְּשִׁמְחָה
עַל הַ _____

חוֹצִים בְּבִטְחָה
בְּ _____

עוֹצְרִים וּמְחַכִּים עַל שְׁפֹת
הַ _____

2. הוליכו כל אות בעקבות החץ למקומה.

ה   צ   י   ח   מ   ר   ע   ב

ט   ט   ם   ם   ם   ם   ם   ם

3. רמי חלם חלום מבידח, שמעבר החציה אתו משוחח.
כתבו מה אמרו זה לזה.

_____

_____

_____

_____

_____

_____

ילד עד גיל תשע אינו חוצה כביש לבדו!

דיון פתתי: מדוע בחרו לצבע את מעבר החציה בצבעי שחור-לבן?

מַעְבֵּר חֲצִיָּה מְרִמֵּז

רְמִי וְתַמִּי יֵשְׁבוּ בְּחִדְרָם וְהָיָה לָהֶם מְשַׁעֲמִים מְאוּד.

הַחִידָה קְשָׁה?

תַּמִּי, רוֹצֵה שְׂאָחוּד
לָךְ חִידָה?

אֲנִי יוֹדַעַת! יֶרֶק בְּחוּץ
וְאָדָם בְּפְנִים
זֶה אַבְטִיחַ!!!

כְּשֶׁאֲנִי אָדָם אֶסוּר לְהִתְחִיל לְחֲצוֹת.
כְּשֶׁאֲנִי יֶרֶק אֶפְשָׁר לְחֲצוֹת.
מִי אֲנִי?

ח, ח, ח, אֶתָּנוּ לָךְ רְמִז.
הוּא עוֹמֵד בְּכַבִּישׁ.

אָה, זֶה הָאִישׁ הָאָדָם
וְהָאִישׁ הַיֶּרֶק שֶׁבְּרִמְזוֹר.

הַב, הַב, הַב

חֹמְמִי, עֲצוּר!

חֹמְמִי, עֲבֹר!

רְמִי וְתַמִּי חָשְׁבוּ עַל רֵעִיוֹן מְבָרִיק
וַיַּחַד יִכְנִסוּ לְחֹמְמֵי רִמְזוֹר מְדַלִּיק.

מתחילים לחצות רק באור ירוק.
 זה החוק.
 צועדים בזריזות על הפסים,
 מביטים לכל הכוונים.

1. השלימו.

מתחילים לחצות רק באור _____
 זה ה _____
 צועדים בזריזות על ה _____
 מביטים לכל ה _____

ילד עד גיל תשע אינו חוצה כביש לבדו!

2. צבעו את הרמזורים בצבעים המתאימים.

3. תפזרת רמזור

חפשו בכל שורה את המלה רמזור והקיפו אותה.

צ	ל	כ	ת	א	ר	ו	ז	מ	ר
ט	ש	ר	ו	ז	מ	ר	ב	ד	מ
צ	ר	ו	ז	מ	ר	ת	פ	ו	ז
ד	ג	ס	נ	ר	ו	ז	מ	ר	ו
ר	ו	ז	מ	ר	ג	ב	י	מ	ר
מ	ר	ו	ז	מ	ר	ט	מ	ל	ת
ז	ה	ר	ו	ז	מ	ר	ע	ג	ד
ו	א	ט	ר	ו	ז	מ	ר	ת	צ
ר	ו	ז	מ	ר	ל	פ	ק	ו	ה

האיש הירק והאיש האדום / רבקה אליצור

א

הנהו, הנהו האיש האדום
לי דואג ומזהיר: "אל תעברו!

עמד דם!"

מתלהב, מתרגש,

מתאדם כמו אש:

"אל תחצה את הכביש

פן יהיה עסק ביש,

אל תזוזו! פה עמד! במקום!"

כה אומר לי האיש האדום.

ואני איני עובר, לא ולא!

ושומע אני בקולו.

והאיש האדום משמחה אז זוהר

ובדמה... מאדים עוד יותר.

אל תעברו!

עמד דם!

ב

אך הנה פתאם
 נעלם האדם
 ומופיע האיש הירק.
 הוא אינו מצוה: "אל תזוז"
 "עמד דם"
 רק מביט ומתיף מרחוק.
 הירק איש נחמד וחיבב
 אך שונה לגמרי מאחיו.
 "קום ילדון", הוא אומר,
 "והרם רגלך,
 קום עבר את הכביש,
 הוא פלו בשבילך."

ג

אני אוהב את שניהם:
 את האיש הירק וגם את האיש
 האדם.
 אך לי פלל לא מובן
 איך שנים ברבזמן
 נחבאים באותו הרמזור הקטן,
 ולא צר להם שם המקום.

ואני צעדי אז מחיש
 ממחר לעבר את הכביש,
 את ידי מנופף לשלום...
 והנה שוב האיש האדם.

1. בַּשִּׁיר מוֹפִיעִים מְשַׁפְּטִים רַבִּים שֶׁבְּסוֹפָם סִימַן קְרִיאָה.
א. מִצְאוּ אֶת מְשַׁפְּטֵי הַקְּרִיאָה וְהַקִּיפוּ אוֹתָם בְּצַבֵּעַ אָדָם.

ב. הַשְּׁלִימוּ.

• אֶת רַב מְשַׁפְּטֵי הַקְּרִיאָה אוֹמֵר הָאִישׁ הַ _____
אָדָם / זָרֵק

• הָאִישׁ הָאָדָם אוֹמֵר: _____
לְעֵבֵר / לְעַצֹר

2. חֲבְרוּ כָּל מְשַׁפֵּט מִהַשִּׁיר לַדְמוֹת הַמֵּתְאִימָה בְּרִמְזוֹר.

עֵמֵד דָּם!

עֵבֵר אֶת הַכְּבִישׁ.

הַכְּבִישׁ פָּנוּי –
אֶפְשָׁר לַחְצוֹת.

אֵל תִּתְחִיל לַחְצוֹת
אֶת הַכְּבִישׁ!

חֲצֵה בְּזְרִיזוֹת.

אֵל תְּזוּז!

עֵמֵד בְּמָקוֹם!

דִּיוֹן כִּתְּתִי: לָמָּה מִתְּפֹן הַיֶּלֶד בְּאוֹמְרוֹ "אֲנִי אוֹהֵב אֶת שְׁנֵיהֶם?"

3. שִׁעְרוּ: מָה הִיא אוֹמֵר הַיֶּלֶד לְרִמְזוֹר?

_____

_____

_____

_____

4. הַשְּׁלִימוּ בְּכָל שׁוֹרָה אֶת הַמֶּלֶה רִמְזוֹר.

ר		ז		ר
	ו		מ	
ר				ר
	ו	ז		
				ר

הִידְעָתֶם?

רִמְזוֹר מְזַמֵּם לַחֲצִיָּה בְּטוּחָה

רִמְזוֹר מְזַמֵּם נוֹעַד לַעְזוֹר לְהוֹלֵכֵי רֶגֶל עוֹרִים לַחֲצוֹת אֶת
הַכְּבִּישׁ בְּבִטְחָה.

בְּאוֹר אָדָם – הַזְמָזוֹם אֲטִי וּמְסִמָּן לַעְצוֹר.

בְּאוֹר יָרֵק – הַזְמָזוֹם מְהִיר וּמְסִמָּן: מוֹתֵר לַחֲצוֹת בְּזִהִירוֹת.

כָּלָיִם לְרִכְיָה בְּטוּחָה עַל אוֹפְנִים

לפני שיוצאים לדרך יש לזכר כמה כללים:

רוכבי אופנים חייבים לאחז בפידון בשתי הידיים כל הזמן.

רוכבי אופנים אינם רשאים להשתמש באזניות או בטלפון בזמן הרכיבה.

רוכבי אופנים חייבים לרכב זה מאחורי זה ולשמור על מרחק ביניהם.

רוכבי אופנים החוצים כביש חייבים להוביל את האופנים בידיים.

רוכבי אופנים צעירים אינם רשאים להרכיב נוסעים או חפצים כבדים.

1. חברו כל כלל להמשכו.

נוסע נוסף או חפצים כבדים.

רוכבי אופנים חייבים לאחז בפידון

בשתי הידיים כל הזמן.

רוכבי אופנים צעירים אינם רשאים להרכיב

חייבים להוביל את האופנים בידיים.

רוכבי אופנים אינם רשאים להשתמש

באזניות או בטלפון בזמן הרכיבה.

רוכבי אופנים החוצים כביש

2. הַתְּבוּנָנוּ בַּתְּמוּנוֹת וְהַשְּׁלִימוּ.

הַרְכִּיבָה

בְּטוּחָה / מְסַפֶּנֶת

כִּי

הַרְכִּיבָה

בְּטוּחָה / מְסַפֶּנֶת

כִּי

הַרְכִּיבָה

בְּטוּחָה / מְסַפֶּנֶת

כִּי

הַרְכִּיבָה

בְּטוּחָה / מְסַפֶּנֶת

כִּי

הִרְכִּיבָה _____

בְּטוּחָה / מְסַכֶּנֶת

כִּי _____

_____

הִרְכִּיבָה _____

בְּטוּחָה / מְסַכֶּנֶת

כִּי _____

_____

עֲבוּדָה בְּזוּגוֹת: נִסְחוּ כָּלֵלִים לְהַתְנַהְּגוֹת בְּטוּחָה וּמְנַמְּסֵת בְּזִמָּן רִכִּיבָה עַל אוֹפְנִים.

3. מְצֵאוּ 7 הַבְּדִלִים בֵּין שְׁתֵּי הַתְּמוּנוֹת וְהַשְׁלִימוּ אֶת הַחֹסֵר.

דִּיּוֹן פְּתִי: אֵיזוֹ אַחֲרִיּוֹת מְטַלֵּת עַל רוֹכֵב הָאוֹפְנִים?

תמרורים לרוכבי אופנים

תמי ואבא יצאו לרכב בפארק והגיעו לפרשת דרכים.

תמי, התמרוור שצבעו כחול מסמן שביל לאופנים. התמרוור שצבעו אדום מסמן שהכניסה לאופנים אסורה.

אבא, בשני התמרוורים מציינים אופנים. באיזו דרך עלינו לבחור?

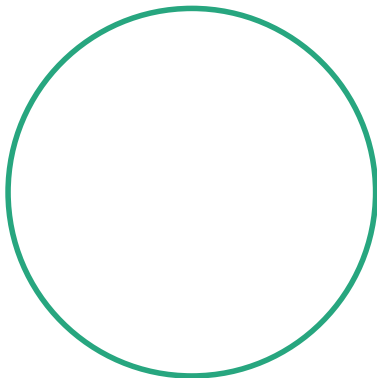

ילדים, שימו לב! סימני הדרך הצבועים באדום מזהירים מפני סכנה - בכל שפה ובכל מדינה.

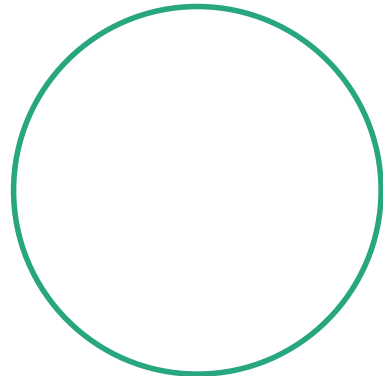
1. סמנו בציור את השביל שתמי ואבא ירכבו בו.

2. תמרורים לרוכבי אופנים -

תצטרף (פזל) גזרו מעמוד 93 את חלקי התמרוורים והדביקו במקום המתאים.

הכניסה לרוכבי אופנים אסורה

שביל לרוכבי אופנים

3. חֲבְרוּ כָּל הַגָּד לַתְּמָרוֹר הַמֵּתָאִים.

עֶצֶר

שְׁבִיל לְרוֹכְבֵי אוֹפַנִּים

מַעְבָּר תַּחְתִּי לְהוֹלְכֵי רֶגֶל

תֵּן זְכוּת קְדִימָה לְהוֹלְכֵי רֶגֶל

מַעְבָּר עָלֵי לְהוֹלְכֵי רֶגֶל

הַכְּנִיסָה לְאוֹפַנִּים אָסוּרָה

4. מְבוֹךְ

רְמִי יֵצֵא מִבֵּיתוֹ וְרֹכֵב רַק בְּשְׁבִילִים הַמְּתָרִים לְרוֹכְבֵי אוֹפַנִּים.
סִמְנוּ בַּמְבוֹךְ אֶת דְּרָכֹו שֶׁל רְמִי לְגַן הַשְּׁעִשׂוּעִים.

5. הקיפו בכל שורה את המלה יוצאת הדופן.

מְדַרְכָּה   כְּבִישׁ   מְעַבֵּר חֲצִיָּה   אוטובוס

כִּידוֹן   גְּלָגְלִים   רִמְזוֹר   דּוֹשׁוֹת

עוֹצָרִים   מְתַבּוֹנְנִים   מְקַשֵּׁיבִים   כּוֹתְבִים

אוֹפְנִים   מְכוֹנִית   אוטובוס   תְּמָרוֹר

אָדָם   יֶרֶק   סָגֵל   צָהָב

הִידְעָתֶם?

תַּחֲנוֹת לְהִשְׁכֵּרַת אוֹפְנִים

בְּעָרִים הַגְּדוֹלוֹת בְּאֶרֶץ
וּבְעוֹלָם מְעוֹדְדִים שְׁמוֹשׁ
בְּאוֹפְנִים בְּמְקוֹם בְּמְכוֹנִיּוֹת.
בְּרַחֲבֵי הָעִיר מְפָזְרוֹת תַּחֲנוֹת
אוֹפְנִים רַבּוֹת. כָּל אֶחָד יִכּוֹל
לְבַחֵר אוֹפְנִים וְלַצָּאת לְדֶרֶךְ.
בְּתֵם הַנְּסִיעָה יֵשׁ לְשֵׁלֵם וְלְהִשְׁאִיר אֶת הָאוֹפְנִים
בְּאֶחַת הַתַּחֲנוֹת.

פְּעִילוֹת סְכוּם: כָּלָיִם לַחֲצִיֵּת כְּבִישׁ

אָכּוּ לְמַדְתֶּם הַרְבֵּה דְבָרִים
חֲשׂוּבִים לַחַיִּים. לִפְנֵי שְׁנֵפֶרֶד
הַכְנַתִּי לְכֻלְכֶם כִּמְהַ מְשִׁימוֹת
מִהֲנוֹת לְסְכוּם הַנוֹשֵׂא זְהִירוֹת
בְּדַרְכֵיכֶם.

הַשָּׁנָה לְמַדְתִּי לִקְרֹא,
לְכַתֵּב, לְחַשֵּׁב חֲשׂוּבִים
וּלְהַזְהִיר בְּדַרְכֵיכֶם.

1. שְׂרִשְׁרֵת חֲמָסָה – כָּלָיִם לַחֲצִיֵּת כְּבִישׁ בְּטוּחָה

- א. גִּזְרוּ מֵעֲמוּד 95 אֶת הַחֲמָסָה.
- ב. צְבְּעוּ וְקִשְׁטוּ אֶת הַחֲמָסָה.
- ג. הִשְׁחִילוּ סָרֵט אוֹ חוּט.
- ד. עֲנִדוּ אֶת הַחֲמָסָה עַל צְוָאֲרֵכֶם וְשִׁנְנוּ אֶת הַכָּלָיִם.

2. כְּתֵב חִידָה

כְּתִבוּ מִתַּחַת לְכָל צִיּוֹר אֶת הָאוֹת הַמִּתְאַיְמָה לְפִי הַצֶּפֶן שְׁלִמְטָה.
אִם תִּתְאַיְמוּ נְכוֹן, תִּגְלוּ כָּל חֲשׂוֹב בְּזָה"ב.

כ	י	ט	ח	ו	ה	ד	ב
ת	ש	ר	ק	פ	מ	ל	

פְּעִילוֹת סָכּוּם וְהַעֲרָכָה: מְשָׁגִים בְּזֶה"ב

1. כְּתַבוּ מוֹתָר אוֹ אֶסוּר.

- א. לְצֵאת מִהַמְּכוֹנִית אֶל הַמְּדַרְכָּה _____
- ב. לְרִכֵּב עַל אוֹפְנִים בְּמַגְרֵשׁ הַחֲנִיָּה _____
- ג. לְנִסֵּעַ בְּמְכוֹנִית לֹא חֲגוּרִים _____
- ד. לְחֲצוֹת אֶת הַכְּבִישׁ בְּלוּי מְבַגֵּר _____
- ה. לְשֹׁבֵת עַל מַעְקָה הַבְּטִיחוֹת _____
- ו. לְרִכֵּב עַל אוֹפְנִים לְלֹא קִסְדָּה _____
- ז. לְרוּץ לְכְּבִישׁ כְּדֵי לְתַפֵּס כְּדוּר שֶׁהַתְּגַלְגֵּל לָשֵׁם _____
- ח. לְקוּם בְּזִמָּן הַנְּסִיעָה בְּאוֹטוֹבוּס _____

2. קְשִׁרְשֵׁרֶת חִידוֹת – מְשַׁחֵק

- א. גִּזְרוּ מַעֲמוּד 97 אֶת הַקְּלָפִים.
- ב. פִּזְרוּ אוֹתָם עַל הַשְּׁלָחַן.
- ג. מְצֵאוּ אֶת הַקְּלָף שְׁכַתוּב עָלָיו הַתְּחִלָּה.
- ד. פְּתְרוּ אֶת הַחִידָה וּמְצֵאוּ אֶת הַקְּלָף שֶׁעָלָיו הַתְּשׁוּבָה לַחִידָה.
- ה. הַנִּיחוּ אֶת קְלָף הַתְּשׁוּבָה לְיַד הַקְּלָף הָרֵאשׁוֹן וְהַמְּשִׁיכוּ לַחִידָה הַבָּאָה.
- ו. אִם פְּתַרְתֶּם נְכוֹן אֶת הַחִידוֹת, תִּגְיְעוּ לְקְלָף שְׁכַתוּב עָלָיו סוּף.

פְּעִילוֹת סְכוּם וְהַעֲרָכָה: רְכִיבָה עַל אוֹפְנִים

- הַטִּייל בְּאוֹפְנִים – סְפֹרֹן בְּצוּרַת מְנִיפָה
א. גִּזְרוּ אֶת הַדָּף מֵעֵמוּד 99 וְקַפְלוּ אוֹתוֹ.
ב. כְּתוּבוּ סְפוּר מִתְּאִים לַצִּיּוּרִים.

2. תְּפִזְרֹת

גִּלוּ אֶת הַמְּלִים הָאֵלֶּה:

בְּלֶם שְׂרָשְׁרֶת מוֹשָׁב אוֹפְנִים צְמִיג פְּעֵמוֹן פָּנֶס
מַחְזִיר אוֹר קֶסֶדָה דְּוֹשָׁה כִּידוֹן.

ר	ג	ג	צ	מ	י	ג	ד	ק	ה	צ	ט	ו	ם
א	נ	ו	כ	א	ג	א	י	ו	ה	ד	ל	ע	ע
ו	ל	ק	י	ק	כ	י	ד	מ	ו	ש	ב	ע	י
פ	נ	ס	ר	ס	ד	א	ו	ו	ט	ו	ו	מ	ל
נ	ת	ד	נ	ח	ו	צ	ש	ח	ל	ח	א	צ	ר
י	ר	ה	ד	ד	מ	נ	ה	צ	פ	ע	מ	ו	ו
ם	צ	ט	ק	ח	ו	ו	ו	ת	ס	פ	ח	ד	א
א	ה	ו	ל	כ	ק	א	ר	ו	ז	ק	ז	ק	ב
מ	כ	צ	ח	י	ר	ו	פ	פ	ה	א	י	י	מ
ק	ג	מ	ו	ד	ס	פ	ה	ב	נ	י	ו	ח	צ
א	ק	ו	ו	ו	ו	ר	ג	ל	ו	מ	א	פ	ו
ט	א	מ	ס	ו	פ	צ	ד	מ	מ	צ	ו	מ	ב
ש	ו	ש	ר	ת	צ	ק	ק	ס	ג	ס	ו	נ	ה

פְּעִילוֹת סְכוּם וְהַעֲרָכָה תְּמֻרוֹרִים:

1. מְשַׁחֵק זְכוּנוֹן - תְּמֻרוֹרִים

א. גִּזְרוּ אֶת הַקְּלָפִים יַעֲמוּדִים 101-103.

ב. הַתְּאִימוּ כָּל תְּמֻרוֹר לְהַגְדֵּרְתוֹ.

ג. שַׁחֲקוּ לְהִנְאֻתְכֶם.

2. צְבְּעוּ אֶת הַכְּרֻזָּה:

זְהִירוֹת מוֹנֵעַת

אֲסוֹן !

פְּעִילוֹת סָכּוּם וְהַעֲרָכָה: כִּלְיֵי נִסְיָעָה בְּטוּחָהּ בְּאוֹטוֹבוּס

1. תְּצַיֵּר (פְּזֶל) – כִּלְיֵי נִסְיָעָה בְּטוּחָהּ בְּאוֹטוֹבוּס
- א. גִּזְרוּ אֶת חֻלְקֵי הַתְּצַיֵּר מֵעֵמּוּד 103.
  - ב. הִרְכִּיבוּ אֶת הַתְּמוּנָה: הַדְּבִיקוּ כָּל חֻלְקֵי בַּמְּקוֹם הַמְּתֻאָּיִם.
  - ג. קְרְאוּ וְשַׁנְנוּ אֶת כִּלְיֵי הַהִתְנַהֲגוּת בְּנִסְיָעָה בְּאוֹטוֹבוּס.
- תְּצַיֵּר (פְּזֶל) – כִּלְיֵי נִסְיָעָה בְּטוּחָהּ בְּאוֹטוֹבוּס

2. חֲבְרוּ כָּל מְשַׁפֵּט לְהַמְשִׁיכוֹ.

☐	יֶלֶד מִתַּחַת לְגִיל 9	☐	מִתְחִילִים לְחֻצוֹת
☐	חוֹבֵה לְחֻבֵּשׁ	☐	חֻגוּרַת בְּטִיחוֹת
☐	מִחֲזִיר אֹר כְּדִי	☐	לֹא חוֹצָה כְּבִישׁ לְבַדּוֹ
☐	בְּאוֹר יָרֵק	☐	לְהִרְאוֹת בְּחֻשְׁכָּה
☐	חוֹבֵה לְחֻגָר	☐	קִסְדָּה עַל הָרֹאשׁ

פְּעִילוֹת הַעֲרָכָה מְסַכְּמֵת

1. אָלֶף-בֵּית שֶׁל זֶה"ב כָּתְבוּ לְיָד כָּל אוֹת – מְלָה הַקְּשׁוּרָה בְּזֶה"ב
וּמִתְחִילָה בְּאוֹתָהּ הָאוֹת.

_____ ל	_____ א
_____ מ	_____ ב
_____ נ	_____ ג
_____ ס	_____ ד
_____ ע	_____ ה
_____ פ	_____ ו
_____ צ	_____ ז
_____ ק	_____ ח
_____ ר	_____ ט
_____ ש	_____ י
_____ ת	_____ כ

2. בַּחֲנוּ אֶת עֲצֻמְכֶם:

סַמְנוּ ✓ לְיָד הַנוֹשְׂאִים שְׂאֵתָם יוֹדְעִים הֵיטֵב.

- אֲנִי יוֹדֵעַ/ת אֶת הַכָּלָלִים לַחֲצִית כְּבִישׁ.
- אֲנִי יוֹדֵעַ/ת אֶת שִׁפְת הַתְּמָרוֹרִים.
- אֲנִי יוֹדֵעַ/ת מָה הֵם הַמְּקוֹמוֹת הַבְּטוּחִים לְמִשְׁחָק.
- אֲנִי יוֹדֵעַ/ת אֶת כָּלֵי הָרִכִּיבָה עַל אוֹפֲנִים.
- אֲנִי יוֹדֵעַ/ת כִּיצַד בּוֹדְקִים אֶת תְּקִינוֹת הָאוֹפֲנִים.
- אֲנִי יוֹדֵעַ/ת מָה תְּפָקִידִם שֶׁל מְשִׁמְרוֹת הַזֶּה"ב.
- אֲנִי יוֹדֵעַ/ת אֶת כָּלֵי הַנְּסִיעָה בְּאוֹטוֹבוּס.
- אֲנִי יוֹדֵעַ/ת מָה חֲשִׁיבוֹתָהּ שֶׁל חֲגוּרַת הַבְּטִיחוֹת.

3. השלימו את כְּתַב הַהֲתַחֲבוּת.

כְּתַב הַהֲתַחֲבוּת אָנִי מִתְחַיֵּב/ת לְשָׂמוֹר עַל חַיֵּי

בְּזִמְנֵי נְסִיעָה בְּרֶכֶב פְּרָטִי _____

בְּזִמְנֵי הֶלִיכָה בַּמְדָּרְכָה _____

בְּזִמְנֵי רִכִּיבָה עַל אוֹפַנִים _____

בְּבַחֲרֵת מָקוֹם לְמִשְׁחָק _____

בְּזִמְנֵי נְסִיעָה בְּאוֹטוֹבוּס _____

אָנִי מִתְחַיֵּב/ת לָלֶכֶת בְּדֶרֶךְ הַזֶּה"ב. חֲתִימָה: _____

יש לנו ילדים
חכמים וזהירים.

גם אני למדתי יחד אתכם
להזהר בדרכים.

חומי, כְּשִׂיחֵי לָךְ גּוֹרִים
קִטְנִים וְחֲמוּדִים -
לִמַּד אוֹתָם לְהִזָּהֵר בְּדַרְכִים.

הב, הב, הב!

